

ABSTRAKT

Prostorový neglekt (PN) představuje běžnou kognitivní poruchu po mozkovém poškození. Prostorový neglekt má negativní dopad na funkční úpravu, což vede k nižším rehabilitačním pokrokům a pomalejšímu zotavení. Léčba prizmatickou adaptací (LPA) představuje jednu z nejslibnějších intervencí u PN navzdory nekonzistentní empirické podpoře.

Hlavním cílem této disertační práce je implementovat LPA do intenzivního lůžkového rehabilitačního programu a zhodnotit její efektivitu na snížení symptomů a negativních důsledků PN na rehabilitační výstupy. V první studii jsme provedli komparační výzkum (LPA vs. placebo LPA) a pokusili jsme se zhodnotit efektivitu LPA u léčby zrakově-prostorových symptomů PN ve vysoce intenzivním rehabilitačním programu v lůžkovém rehabilitačním zařízení. V druhé studii jsme se pokusili zhodnotit, zda implementace LPA do tohoto rehabilitačního programu eliminovala negativní důsledky PN na funkční a motorickou úpravu.

Zjistili jsme, že jak u LPA skupiny, tak placebo LPA skupiny došlo ke zmírnění symptomů PN. U LPA skupiny byla míra úpravy vyšší oproti placebo LPA skupině, avšak rozdíl mezi skupinami nedosáhl statisticky významného rozdílu. Výsledky první studie naznačují, že LPA přispívá poměrně málo ke snížení symptomů PN v kontextu intenzivního lůžkového rehabilitačního programu. V naší druhé studii jsme nicméně zjistili, že pacienti, kteří absolvovali LPA, vykazovali srovnatelné rehabilitační pokroky s pacienty bez PN. Obohacením intenzivního rehabilitačního programu o LPA tak pravděpodobně došlo ke zlepšení response na léčebné procedury u pacientů s PN. Toto zjištění podporuje přidání hodnoty LPA k intenzivnímu rehabilitačnímu programu pro osoby s poškozením mozku.

Klíčová slova: prostorový neglekt; léčba prizmatickou adaptací; mozkové poškození, rehabilitace; motorická úprava.